

SANT JORDI 1935

Quina ombra més violeta
té enguany el roser florit
pel record d'aquella nit
que es perdé tota una pleta!

Teníem l'ànima franca
i ara sols tenim enyor.

Sant Jordi,
posa't una flor blanca;
Sant Jordi,
porta'ns amor.

Arrenca al cel una estrella
que ens doni bon entenent
i ens ompli de fe novella
com fe d'un adolescent.

Per tot aquest bé que ens manca
deixeu-nos fer un crit sonor!

Sant Jordi,
posa't una llum blanca;
Sant Jordi,
porta'ns amor.

Desembosca aquella fera
que la donzella aterrí
i ara torna-la a colpir
tot venint per la sendera.

I et rebrem amb una branca
amarada de llangor.

Sant Jordi,
posa't l'espasa blanca;
Sant Jordi,
porta'ns amor.

CLEMENTINA ARDERIU

XXXVIII. CATEDRAL. Claustre; font. SANT JORDI

L'escultor barceloní Emili Colom i Comerma, contemporani i un dels artistes prometedors dins l'escultura catalana, és l'autor de la formosa estatueta, de bronze, que, representant «el sant més cavaller i el més cavaller dels sants», capcimeja la font de la Catedral, brollador emmarcat en un temple gòtic que presenta, en la clau de volta, un relleu de terra cuita —original d'Antoni Claperós (segle XV)— que té per motiu, igualment, l'ardit Sant Jordi.

XXXVIII. CATEDRAL. Claustro; fuente. SAN JORGE

El escultor barcelonés Emili Colom i Comerma, contemporáneo y uno de los valores prometedores de la escultura catalana, es el autor de la bella estatuilla, de bronce, que representa al «santo más caballero y el más caballero de los santos», en la parte superior de la fuente de la Catedral; surtidor encuadrado en un templete gótico que en su clave de bóveda tiene un relieve, original de Antoni Claperós (siglo XV), que igualmente presenta a San Jorge como motivo.